

Dunaj poroča nadaljnje zmage v zapadni Galiciji.

70,000 Rusov ujetih. Ruski vojni zbori v Beskidih obkoljeni. Avstriji in Nemci prekoračili reko Wisloko. Ruska luka Libava v nemških rokah. Na zapadnem bojišču srčiti boji.

Italija zbrala v Veroni 600,000 vojakov. Nemci bežijo iz Italije.

Dunaj, 6. maja. — Avstro-nemške čete so zavzele vse ruske postojanke vzhodno od reke Dunajec v zapadni Galiciji in zasedle Tarnow. Avstrijsko južno krilo je prodrlo dalje vzhodno čez reko Wisloko. Rusi so se umaknili iz krajine Duklovskega prelaza v Karpatih in se tudi umikajo iz Lupkowskega prelaza.

Vse rusko vojskovanje, namenjeno za naval na Ogrsko, je blizu poloma, kakor mislijo tukaj. Strategična dovršitev, obstoječa v razvijanju sovražne boje fronte z napadom ob strani, je sedaj v polnem teku. Milja za miljo ruske karpatske fronte postaja neobdržljiva vsled neprestane avstro-nemškega prodiranja.

Ujetnikov 50,000.

Ruske čete so v polnem umikanju iz 5. maja in so tesno zasledovane po avstrijski karpatski armadi. Več nego 50,000 Rusov je že ujetih.

Glavni stan izraža zaupanje, da glavni del ruske armade pod generalom Radko Dimitrijevim, ki poskuša braniti postojanke v Karpatih zapadno od Lupkowskega prelaza, ne more dobro izvršiti svojega umika s svojim težkim topništvom in prtljago ter se izogniti ujetju, in to z ozirom na maršala von Hoetendorfa naglo prodiranje skozi predrtino ruskih linij pri Gorlicah.

Rusi se bore obupno.

Napredovanje na severni polovici fronte je počasnejše. Vprašanje, ali se morejo Rusi uspešno obdržati ob liniji reke Wisloke, je važno z avstro-nemškega vojaškega motrišča. Če se ne morejo, je predrtje ruske linije smatrati za popolno in položaj za ruske karpatske armade bi bil brez dvoma kritičen.

Uspehi združenih Avstrijev in Nemcev se ne pridobivajo brez najhujših naporov. Ruske čete so hitro zbrale svoje sile, zbegane vsled silnega na-

pada na njihovo linijo ob Biali po avstro-nemških četah v nedeljo, in sedaj se junaško bore za vsako ped zemlje na svojem umiku.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Nocoj izdano uradno naznanilo vojne urada se glasi:

"Ob 4. uri danes popoldne so naše čete pridobile zadnjo rusko postojanko na višinah vzhodno od Dunajca in Biale. Tarnow smo zavzeli ob 10. uri danes dopoldne.

"Čete nemških zaveznikov prodirajo uspešno ob celi fronti v zapadni Galiciji. Čete sovražnikov, še nedotaknjene, poskušajo kriti svoj nagli umik z obrano ugodnih postojank.

"Močni ruski oddelki v Beskidski krajini so resno ogroženi, ker jih naše zmogovite armade napadajo ob strani. Izsilili smo že bojevanje okrog Jasla in Dukle, in sedaj spopad izpopolni uničenje tretje ruske armade. Število ujetnikov v naših rokah je naraslo nad 50,000."

Zmaga osrčuje Nemčijo.

Berlin, 6. maja. — Vojaški razvoj zadnjega tedna so imeli viden vpliv na ljudsko mišljenje v Berlinu, ki je odločno bolj optimistično. Vojna podjetja v ruski pokrajini Kurlandiji ob Baltiku in v Galiciji kažejo, da nemške armade začnejo ofenzivo v veliki meri in da je pričakovati večjih dogodkov.

V dobro poučenih krogih zatrjujejo, da se nemške čete v Kurlandiji sedaj bližajo luki Libavi, ki bo prejkone napadena na suhem in mokrem. Maršal von Hindenburg sam poveljuje tamkaj. Njegov načrt je baje, zavzeti Libavo in Rigo ter uporabiti ti luki kot oporišči za nadlegovanje ruskih zvez s Petrogradom. Rusi so že odposlali iz Kovna pomočnih čet v odboj teh vojnih podjetij, in izid tega se mora kmalu pokazati.

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 6. maja. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano danes: "V Galiciji se je bitka med Vistulo in Karpati nadaljevala včeraj z veliko vztrajnostjo. Krit po težkega topništva streljanju, je sovražnik nadalje zbiral čete na desnem bregu reke Dunajec. Sovražnikovi glavni napori so bili naperjeni proti Biecu in Jaslu.

"Naše čete so bile hudo izkušane vsled številnejših sovražnikovih težkih topov, toda sovražnik je tudi zelo trpel po naših šrapnelih in streljih iz pušk, ko je poskušal napadati.

"V smeri Stryja smo v torek razvili naš uspeh na postojanke na gori Makowki. V tem napadu smo ujeli 2,000 mož. Umikajoči se sovražnik je bil pognan precej daleč nazaj. Ob goreh Lomnici smo tudi pridobili nekaj uspehov včeraj v jutro.

Nemci odbiti na severu.

"Spopad se je vršil blizu Libave ob Baltiku z nemškimi torpedovkami. Ugodno za nas so se dokončale praske južno od Mitave in blizu vasi Besjagola.

"Na desnem bregu Orzice smo v večer 4. maja odbili nepričakovan nemški napad, ki je bil pripravljen po srčitem poldrugournem streljanju. Sovražniku smo prizadeli težke izgube.

"Vzhodno od železnice pri Mlavi smo z nepričakovanim napadom zavzeli farmo Pomikany. Včeraj je sovražnik podjemal neprestane, a brez uspešne protinapade celih šest ur. Pred farmo, ki je še ostala v naših rokah, so Nemci zapustili kaceh 1,000 mrtvecev."

Rusi zanikajo nemška poročila.

Washington, D. C., 6. maja. — Rusko poslanstvo je danes prejelo sledečo brzojavko od ruskega ministra zunanjih stvari:

"Petrograd, 5. maja. — Poročila iz Berlina in Dunaja o zmagi, pridobljeni po Nemcih in Avstriji v zapadni Galiciji, so popolnoma neosnovana. Bitke, ki se zdaj vršijo v tistem okrožju, ne dajejo nikake podlage za govorice o niti delnem uspehu naših sovražnikov. Naprošeni ste zanikati najodločnejše poročila, razširjena po Nemcih. Sazanov."

Vojno pravo v Reki.

Rim, 6. maja. — Obležno stanje je proglašeno v Reki, avstro-ogrski luki ob Jadranskem morju, in raztegniti se

ima v kratkem čez vse južne pokrajine Avstro-Ogrskega.

Rimsko časopisje enoglasno pripisuje izredno značilnost protiaustrijskim demonstracijam ob včerajšnjem odkritju Garibaldijevega spomenika v Quartu blizu Genova. Časopisi zatrjujejo, da je popolna edinost med vsemi italijanskimi političnimi strankami ter da je to vzbudilo domoljubje in vojno gorečnost do stopnje doslej neznan.

Včerajšnja slavnost petinpetdesete obletnice Garibaldijeve ekspedicije v Sicilijo, ki se je končala v prisvojitvi kraljestva obeh Sicilij po Italiji l. 1860., je bila dejansko narodna demonstracija v prid vojne proti Avstriji.

Avstrija je očitno opustila vse upanje na odvrnitev borbe z Italijo. Necenzurirana brzojavka iz Dunaja, prejeta tu danes popoldne, naznanja, da je bilo nameravano poslanstvo grofa Goluchowskega, bivšega avstrijskega ministra zunanjih stvari, opuščen. Prelom avstro-italijanskih diplomatskih zvez smatrajo zdaj za neizogiben in se prejkone izvrši najkasneje do dne 12. maja.

Ali je res?

Iz diplomatskih virov je poročevalcev doznal, da je Avstrija sedaj pripravljena, doprinesti vsako ozemsko in politično žrtvo v odvrnitev vojne z Italijo. Dunajska vlada pa zahteva, da Italija vstopi v novo in močnejšo tróžvo. Tega Italija noče storiti.

70,000 Rusov ujetih.

Dunaj, 8. maja. — Avstrijski službeni tiskovni urad je danes objavil sledeče:

"Glavni stan v Galiciji poroča, da avstro-nemške čete v zapadni Galiciji še nadalje zmagujejo. Sprednje čete Avstrijev in Nemcev so prodrle do reke Wisloke od Jaslo-Pilsna, dočim so nekateri oddelki že na drugem bregu.

"Vsi prelazi v Beskidskem gorju izvešči prelaz Lupkow, so v rokah Avstrijev in Nemcev. Ruske kolone, obkoljene na severnih slemenih Beskidov, se obupno trudijo predreti.

"Rusi podjemajo srčite napade v vzhodni Galiciji v srhu olajšanja zapadne fronte, ali ti napadi so brez uspešni."

Nemci zavzeli luko Libavo.

Berlin, 8. maja. — Nemški vojni urad naznanja danes, da so Nemci zavzeli mesto Libavo, v pokrajini Kurlandiji, Rusko.

Libava je važno pristanišče in obrtno središče. Leži kaceh 75 milj ob morskem brežini od nemške meje.

Italija zbrala 600,000 mož.

Geneva, Švica, 9. maja. — Italijanska armada 600,000 mož, popolnoma opremljenih in pripravljenih za boj, je zbrana v Veroni in okolici. Verona je utrjeno italijansko mesto, ležeče ob vznožju tirolskih Alp, petindvajset milj od meje avstro-ogrške.

Avstriji in Nemci beže iz Italije.

Pariz, 9. maja. — Brzojavka iz Belinzona, Švica, "Tempsu" pravi danes: "Avstriji in Nemci beže iz vseh delov Italije. Vsi vlaki v smeri meje so napolnjeni z nemškimi potniki, vstevši trgovce in uradnike. Telefonska služba čez mejo je bila danes ustavljena. Vsi nemški in avstrijski časniki so zapustili Italijo."

Z zapadnega bojišča.

Pariz, 6. maja. — Francosko vojno ministrstvo je nocoj objavilo naznanilo, v katerem zanika vsa nemška poročila o uspehih na zapadu.

London, 6. maja. — Nemci naznanjajo vrsto uspehov na zapadu. Poročajo, da dalje prodirajo jugovzhodno od Ypresa, toda maršal French pravi, da so Angleži zavzeli več okopov, ki so jih izgubili na Griču 60 in da se boji nadaljujejo v tej sosesčini, dočim drugi Nemci niso napadali.

Druge nemške trditve se nanašajo na uspehe v Woeyre, kjer so Nemci severno od St. Mihiela baje ujeli 2,000 Francozov. Tudi to nemško poročilo se ne strinja s francoskim, kakor se niso nobena poročila zadnjih tednov.

Kitaj sprejel japonske zahteve.

Tokio, 8. maja. — Kitaj je sprejel japonske zahteve, po neki brzojavki iz Pekinga, natančnejši v posebnih izdaji "Asahija". S tem je preteča nevarnost vojne med Japonijo in Kitajem zazdaj menda odvrnjena.

Nadškof Quigley izven nevarnosti.

Washington, D. C., 7. maja. — Če se nadškofu James Edwardu Quigleyu bolezenski napad ne povrne, bode prepeljan iz tukajšnjega Georgetown University-hospitala v Chicago v ponedeljek ali torek prihodnjega tedna.

Father Hoban, nadškofov tajnik, je danes izjavil, da je bolnik izven nevarnosti. Prvotna razpoznavna nagle Brightove bolezni je bila danes potrjena.

Parnik "Lusitania" Nemci pogreznili.

Nad 1,200 nedolžnih žrtev morskega vojskovanja, med njimi 115 Američanov.

WASHINGTON, D. C. RAZBURJEN

V Beli hiši se posvetojuje, kaj ukreniti proti Nemčiji.

Liverpool, 7. maja. — "The Echo" je bil obveščen, da je Cunard Co. prejela brzojavko, ki se glasi:

"Parnik 'Lusitania' je bil torpedovan in pogreznjen ob 2:33 danes popoldne blizu Kinsale."

London, 8. maja, 1 zj. — Združene Države morajo biti pripravljene na vest, da je nekaj njihovih državljanov storilo smrt v razdejanju "Lusitanije" blizu rtiča Old Head of Kinsale, Irsko, včeraj popoldne.

Izmed 1,254 potnikov in 850 mornarjev ni bilo niti 1,000 oseb rešenih in pravkar iz Queenstowna dospela brzojavka pravi značilno, da jih je mnogo v tamošnji bolnišnici, od katerih so nekateri umrli. Malo imen je bilo navedenih.

Vse narodnosti so zastopane na imeniku potnikov, in Američanov je 188.

Iz vseh virov je posneti, da se je kaceh 150 oseb izkrcalo v Queenstownu, kaceh 700 v Clonakillyju, okoli devet milj južno in zapadno od dogodišča, in še več v Kinsalu, okrog deset milj od dogodišča.

Rešenih samo 600?

Število nedolžnih žrtev je navedeno še večje v poročilu, prejetem iz Cunardovega urada v Liverpoolu. Ta brzojavka se glasi:

"Liverpool, 7. maja, 9:17 zv. — Prvi častnik Jones misli, da je kaceh 500 do 600 rešenih. Vsteti so potniki in mornarji, in to je edina cenitev sedaj mogoca.

"Nocoj preiskujemo hotele, hranilišča itd. in brzojavimo kmalu kar najpopolnejši izkaz. Med tem obračamo vso svojo pozornost ranjenecem in mrtvim."

Če se izkaže ta cenitev prava, je žrtev od 1,500 do 1,600.

Potniki baš lunchali.

Ladja "Storm Cock" je doplula v Queenstown pozno snoti s kaceh 150 preživelci na krovu, večinoma potniki, med katerimi je bilo mnogo žensk, več mornarjev in en steward.

Opisujejo potop "Lusitanije", je steward rekel:

"Potniki so bili pri lunchu, ko se je pojavil podmorski čoln in je sprožil dva torpeda, ki sta zadela 'Lusitanijo' na desni strani, eden spredaj in drugi v strojni oddelek. Povzročila sta stranske eksplozije.

"Kapitan Turner je takoj zaukazal spustiti čolne. Ladja se je kaj začela hudo gugati.

V 15 minutah se ladja pogreznila. "Deset rešilnih čolnov je bilo spuščenih v vodo ter vanje 400 do 500 potnikov. Čoln, ki sem bil jaz v njem, se je približal zemlji s tremi drugimi čolni in malo pred 4. uro nas je pobrala ladja 'Storm Cock'.

"Bojim se, da je bilo malo častnikov rešenih; vedli so se hrabro.

"Samo petnajst minut je preteklo izza časa, ko je bila ladja zadeta, dokler se ni razbila in pogreznila. Bil je grozen pogled."

London razburjen.

Razdejanje "Lusitanije", najhitreje angleške ladje v prekatlantskem prometu, je razburilo London in vso Anglijo, kakor nobena druga reč izza pričetka vojne.

Posebne izdaje časopisov so bile hlastno kupovane in vsa poročila poželjivo poslušana. Velikanske množice so se zbirale pred naznanilnimi uradi in prišlo je skoraj do izgrediv.

Veselje na Nemškem.

Geneva, čez Pariz, 9. maja, 12:45 zj. — Brzojavka iz Monakovega, Bavarsko, prejeta v Baselu, pravi, da je nemški podmorski čoln U-39 pogreznil "Lusitanijo".

Veliko veselje je bilo danes v južni Nemčiji, kakor pravijo brzojavke. Mesta so bila v zastavah, posebno ob Renu, in otroci so imeli polupraznik v čast dogodka.

1,214 žrtev.

London, 9. maja, 1 zj. — Zadnje naznanilo kaže, da je 1,214 moških, žensk in otrok storilo smrt pri razdejanju "Lusitanije" po nemškem podmorskem čolnu v petek.

Od tega števila je bilo 115 ameriških mož, žensk in otrok. Na krovu ladje je bilo 1,917 oseb, ko

sta ladjo zadela dva torpeda v desno stran.

Potnikov prve kajute je bilo 290, od teh 106 Američanov. Samo 79 od teh je živih. Potnikov druge kajute je bilo 599, od teh 65 Američanov, in število preživelcev je samo 100. Potnikov tretjega razreda je bilo 361, od teh 17 Američanov, in število mornarjev in ladijskih uslužbencev je bilo 667.

Imena nekaterih žrtev.

Washington, D. C., 9. maja. — Ameriški konzul v Queenstownu je snoti semkaj brzojavil, da je bilo truplo tovarnarja Charlesa Plamondona iz Chicaga najdeno in spoznano. Brez dvoma mrtvi so nadalje znani gledališki podjetnik Charles Frohman iz New Yorka, newyorški velekapitalist Alfred G. Vanderbilt, slavni igropisec Charles Klein, igropisec Justus M. Forman, pisatelj Elbert Hubbard, znani učenjak in raziskovalec dr. F. S. Pearson iz New Yorka in drugi.

Gmotna škoda.

New York, 8. maja. — "Lusitania" je bila za \$7,500,000 zavarovana, a predstavlja dejansko vrednost \$10,000,000. Naklad na krovu je bil zavarovan za \$735,000. Cunard Co. plača premijo 3 odstotkov in "premijo vojne nevarščine" 1¼ odstotka za vsako vožnjo. Ladja je bila zavarovana po dveh tretjinah.

"Lusitania" je imela 250 vreč pošte na krovu.

Najvažnejši del naklada je tvorilo 6,000 zabojev streliva v vrednosti \$152,400, namenjenega za Anglijo. Potem je sledila kuhovina v vrednosti \$119,000, baker, na stotine tonov mesa, sirovega masla, jaje itd.

Kaj ukrenejo Združene Države?

Washington, D. C., 8. maja. — Kaj ukrene Amerika? To je vprašanje, ki je sedaj predurja in rešuje zavezna vlada. Da je razdejanje "Lusitanije" povzročilo resno krizo v odnosih med Združenimi Državami in Nemčijo, si dobro predčujejo predsednik Wilson in njegovi svetovavci. Vendar so baje namenjeni storiti samo to, kar bo ameriško ljudstvo zahtevalo. Do vojne napovedi menda ne pride, daši je slučaj izredno tehtovit.

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 9. maja. — Sledeče uradno naznanilo je bilo danes objavljeno: "Cunardov parnik 'Lusitania' je bil včeraj po nekem nemškem podmorskem čolnu torpedovan in pogreznjen. "Lusitania" je bila oborožena, kakor je bila v zadnjem času oborožena večina angleških trgovinskih parnikov. Nadalje tu za gotovo vedo, da je imela na krovu veliko množino streliva, namenjenega za Anglijo.

"Lastniki 'Lusitanije' so bili torej na jasnem o tem, kake nevarnosti izpostavljajo na krov vzete potnike. Samo lastniki ladje nosijo vso odgovornost za to, kar se je zgodilo.

"Nemčija je od svoje strani vedno iznova svarila Američane, naj svojih življenj ne zaupajo 'Lusitaniji'. Nemški poslanik v Washingtonu grof Bernstorff je sam šel tako daleč, da je javno potom plačanih oglasov izdal svarila v omenjenem zmislu. Angleško časopisje je odgovorilo na svarila sklicujoč se na to, da bo angleško brodogradništvo atlantsko brodarstvo."

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Pošiljamo denar v staro domovino: na Kransko, Stajersko, Primorsko, Hrvaško, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevni ceni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta.

Pošljemo denar tudi stalno naseljenim vojakom.

Najnižje cene:

5 kron pošljemo za.....	\$.85
25 " " " " " "	4.20
50 " " " " " "	8.20
100 " " " " " "	16.30
500 " " " " " "	81.25
1000 " " " " " "	161.50

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljajte in pisma naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois.

Vse naše poslovanje je jamčeno.

Photo by American Press Association.

HOLANDSKA REŠEVALNA LADJA SE RAZBILA, OB KAMENITI BREŽINI.

Slika kaže amsterdamski parnik "Flora", ko je zadela ob kamenito brežino devonsko na Angleškem in se razbila. Začetkom evropske vojne je ta parnik rešil mnogo preživelcev angleških bojnih ladij "Aboukir", "Cressy" in "Hogue", ki so bile pogreznjene po torpedih.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 10. maja. — Včeraj pa se je naša slavna Dekliška Marijina Družba zares postavila! Priredila je, kakor našim cenji, čitateljem znano, v korist naše nove župnijske šole dve predstavi igre "Ljudmila", a na sporedu je bilo tudi petje, govori in igranje na piano. Vse je uspelo v splošno največjo zadovoljnost, tako da je bilo domače in tuje občinstvo kar najprijetneje presenečeno. Počastili so našo vrljo D. M. D. s svojo navzočnostjo pri predstavi med drugim tudi vsi slovenski dušni pastirji v Jolietu. Udeležba je bila sploh velika, zlasti zvečer. O vsem tem več prihodnjic.

— "Posnemanja vredno." Pod tem naslovom je prineslo Glasilo K. S. K. J. v svoji zadnji izdaji prav lep članek o naši Dekliški Marijini Družbi in njenem razpisu \$100 nagrade za najboljšo izvirno slovensko igro iz našega življenja v Ameriki. Da vzbudi močim čim več zanimanja za to stvar, ponatisemo članek prihodnjic, ker nam v tej izdaji manjka prostora.

— Na obisku. Koncem zadnjega tedna so se mudili v Jolietu na obisku: Gdč. Brince iz Eveletha, Minn., ki študira v Chicagu; nadalje gg. Mihael Korbar in Anton Lavric, krojača v Coal City, Ill. Včerajšnjo nedeljo sta bila tu g. Matt. Bajuk in soproga iz Ottawo, Ill. ter sta hotovala hčerki g. Johna Nemanicha. Dne 6. t. m. je prišel v to mesto g. Frank Sterbene iz Bradleya, Ill., ki ostane tu, če dobi delo.

— Vlom. V noči od zadnje sobote na nedeljo je došel neznan izumovni vlomil v brivnico g. Johna Longflosa, 200 Jackson street, ter ukradel dvajset britve, en demanten 18karaten prstan, vreden \$30, ter en 14karaten zlat prstan, vse skup vredno nad \$65. Obstransko okno je vlomilec razbil, a dognano ni, ali je res skozi isto vlomil, ali odprl in zaprl vrata z vetrilom.

— Zadnja "mokra" nedelja? Včeraj so bila vrata jolietških saloonov odprta in ob straneh se odprla, a prihodnjo in vse naslednje nedelje pa bojo vsi salooni v Jolietu baje popolnoma zaprti. Novi župan Barber zadnji teden ni bil doma, zato bo sestanke med njim ter zastopniki saloonarjev in pivovarjev šele jutri (torek) popoldne, in sicer v srbu, da se prijateljski dogovore o nedeljskem zapiranju saloonov.

— N. Chicago street. Za tlakovanje te glavne ceste, držeče skozi našo II. wardo mimo slovenske cerkve, je do-

ločen znesek \$41,000. Tlakovana bo cesta z opeko od Webster streeta do mostu ob Ruby streetu. Z delom prično v kratkem. To je res vesela vest.

— "Zvon svobode" (Liberty Bell) se ustavi tudi v Jolietu na svojem potovanju iz Philadelphije v San Francisco na Panamo-pacifiški razstavu. Dan in uro priboda naznanimo pravčasno.

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Bolte Franciška, Kosovkov Anton.

Kansas City, Kans., 7. maja. — Velepomembna sta bila večera dne 11. in 25. aprila za tukajšnje slovensko naselbino, zakaj te večere so zopet pokazali tukajšnji igralci in igralkice celej naselbini pa tudi sosednim narodom, kaj zamorejo doseči tudi v velikih igrah. Ze tako dolgo obetana in željno pričakovana se je vendar enkrat igrala na našem odru igra "Reveček Andrejček". Igrala se je, kakor je že zadnjič neki dopisnik v Vašem listu trdil, nad vse nepričakovano dobro, a ponavljala se je dne 25. aprila res izborna brez vsakega pogrška, tako da zaslužijo res vsi igralci in igralkice javno pohvalo. Videl sem že dokaj vsakovrstnih iger, videl tudi iger najtežje vsebine na največjih gledališčih, imel sem priliko gledati to igro "Reveček Andrejček" v nemškem in slovenskem jeziku, a moram reči, da nisem kmalu videl igralkice, ki bi tako dovršeno v vsem ponašanju, tako neprisljčno, tako poljudno igrali kakor so to storili naši igralci in igralkice.

Moral bi pač z najostrejšim očesom opazovati, ako bi hotel, izvemšči, da je pri prvi uprizoritvi par oseb malo pretihlo govorilo, ki pa so se pri ponavljanju igre poboljšale, najti kakor večjo napako. Vsa čast in pohvala gre v prvej vrsti našemu Andrejčku — (Majerle Mihaelu), ki je revnega starčka tako imenitno in izvrstno poruntal in predstavljal. Ne samo njegova kot revečka nad vse primerna oprava, njegovi sivi oči, snežnobeli lasje, njegove ljube citrice, njegov res prav starokrajski kos in rutica, ki je že dostikaj hudega doživela z Andrejčkom, kar so pričale stotere luknjice na njej, in pa palica, njegova zvesta spremljevalka, ne samo to, ampak nad vse izvrstno je bilo vse njegovo ponašanje. O pravem času je znal prav umetno pokazati svojo žalostno, ako je bilo pa treba, tudi svojo vedno veselo naravo.

Kako milo je zapel svojo uvodno pesem: Jaz sem, jaz sem na svetu prav učen... in jo je prav lepo spremljal s strunami svojih mило donečih citric, res kot pravi ubogi, vaški beraček, ki sicer težko prenaša revščino, a se je vendar v teku časa popolno privadi, ne zmeane se več za svojo usodo.

Ko pa pozneje zasliši veselega Pavleta peti navdušeno ono znano pesem: Če grem čez gore..., je na enkrat vse v mladeniškem ognju. To bi bili morali slišati revečka, kako je z res mladeniško navdušenostjo zapel kot od zdrav Pavleta znano pesmico: Moje mi dekle..., in kako je iz vse duše veselo zavriskal kot kak 20letni mladenič v ponočnem času tam na sredi vasi. Krasno je izvajal tudi ono lepo podčuljivo pesem: Svet je grozna že blaznica... Njegov čist izgovor, njegov ubran glas, njegov sarkastični posmeh, vse to je prijetno uplaval na poslušalce. In njegov nauk, ki ga je dajal Franci, ko je mislila končati svojo mlado življenje, kako lepo in razločno ga je izgovarjal naš Mihael! Da kratko rečem, vse kretanje, ponašanje in izgovarjanje našega Majerleta je bilo popolno dovršeno, da, brez pogrška, saj pa je znal vse besede do pičice na pamet, tako, da šepetalec ni imel nobenega truda z njim.

Res, Majerle Mihael bi delal vsakemu največjemu gledališču čast, ako bi nastopil na njem. Prav iskreno ga želimo zopet kmalu pozdraviti na našem odru!

In Jeklen, (Majerle Marko) kako vrolo in lepo je tudi ta resil svojo sicer prav dolgo in težko ulogo! Imeli smo res pravega kranjskega, sicer strogega a poleg pa vendar tudi dobrega, ponosnega kmetja pred seboj. Res, prav dobro je pogodil svoj jekleni značaj. V naglici je bil neizprosliji, a ko mu je jeza minila, je bil pa tudi do solz mehek. Vse to je prav dobro pogodil naš Marko v svojem ponašanju. Njegova osorna in resna beseda, njegovo samozavestno postopanje, poleg pa pomešana, prav slana šala, vse to je pripomoglo, da bi res nihče ne mogel Jeklena boljše igrati, kakor je to storil naš Majerle Marko. Posebno nam je ugajala njegova odlična beseda napram Pavletu in Franci. Kjer se je šlo za čast njegove hiše in njegove osebe, ni poznal nobenega usmiljenja, prav tako, kakor ravna samozavesten in ponosen kmet. Tudi naš Marko bi se lahko ponašal na vsakem starokrajškem velikomestnem gledališču. Le kmalu zopet na svidenje na našem odru, Marko!

In Francica (Henick Anica)?! Kako polno je imela tudi ta zopet svojo ulogo v svojej oblasti! Kot sploh bolj šibkega telesa, a poleg naglega zgovora je bila po vsem kos svoje jako dolgeje ulogi. Gdč. Henick ima v sebi poseben dar, da zamore o vsakej priliki po vsem neprisljčno spreminjati svojo naravo, katera prednost ji je tudi v tej igri dobro služila. Prav umetno je znala prikrijevati čut ljubezni v svojem znotranjem svojem očetu in drugim ljudem, dokler ni oče po ovinkih zvedel vse to. Celo njeno po-

našanje v igri je bilo vse skozi naravno, neprisljčno, da je napravila s svojo ulogo najboljši utis na poslušalce. Na občudovanja vreden način je prekanila Zvitorga, ga spravila lepo na led in rešila s tem svojo sestro Ano. Njeno ponašanje ravno v tem prizoru je bilo naravnost črez vse izborno. Bolje bi tega ne mogla izvršiti tudi najboljša igralka velikomestnega gledališča. Zato pa Francica-Anica, le še mnogokrat na naš odru, hvaležnost zadovoljnih poslušalcev Vam ne izostane!

Pa naš Pavle (Kovič France)! Kdo pač ni gledal pred seboj res pristnega, starokrajškega hlapca pred seboj, ko je stopil Pavle na oder! Njegovo truplo, njegova res pristna hlapčevska oprava, njegov popolnoma domač govor in izgovarjanje, celo njegovo ponašanje, njegova vesela narava, kako lepo se je vse to ujemalo v njegoveje ulogi. Kakor pravi starokrajški hlapec nosil je velike črevlje, za pasom pa množiček poln tobaka ter starokrajško pipo v ustih. Na glavi pa mu je čepel klobuk malo po strani, na katerem mu je ponosno vihal sipek raznih planinskih cvetic, res, vse prav primerno njegoveje ulogi! Globoko je uplival na poslušalce njegov vedno veseli obraz, njegov ljubeznjivi govor s Francico in pa njegova udana poslušnost napram svojemu gospodarju.

Videl sem to ulogo že v rokah različnih ljudi, a reči moram z vso pravico, da jo tako dobro ni nobeden pogodil kakor naš France. Res, kakor ustvarjen je za take uloge in g. prireditelju je bil častitati, da je tako dobro pogodil osebo za to ulogo.

Kovič France, le še večkrat na naš odru, ne da bi bilo sedaj prvo in morda zadnjokrat, ampak le še mnogo, mnogokrat!

Kaj pa g. Zvitorg? Pravega bahačastega, bogatega zasebnika smo gledali v osebi fanta Jarc Janeza na odru. Mladenič Jarc je že parkrat pokazal na našem odru svojo sposobnost, a nad vse odlikoval pa se je posebno v tej igri. Njegov nekako sarkastično zaničljiv, poleg pa vendar prikljpljiv govor, njegovo ošabno ponašanje, a poleg tega njegova ljubeznjivost napram krcmarici, kako se mu je vse to podalo! In še le njegova jeza, ko ga je Francica opeharila, to bi ga morali videti, kako jo je srampotno popihljal iz prizorišča. Res, vse njegovo ponašanje, posebno še njegovo pravilno izgovarjanje zasluži javno pohvalo. Tudi ta le mladenič bi delal le čast največjim gledališčem! Težko bi bil kdo drugi tako izborno posnel mestnega moža, kakor je to storil ravno naš Jarc. Fant ima res vse polno zmožnosti za take uloge, zato pa le korajžno prav mnogokrat na oder!

Tudi Grešnik (Zupancič Alojzij) je bil popolnoma na mestu v svojej ulogi. Pri prvi predstavi je skoraj malo pretihlo govoril, a ni mu zameriti, kajti uloga sama na sebi zahteva bolj tiho govorjenje, ker Grešnik je zviti, potuhnen, ki si ne upa dosti glasno govoriti, ampak to stori le bolj tiho, skrivno kakor n. pr. v prizoru, ko spravlja z Matijo klobuk v Franciino sobo. Tu pač ne sme Grešnik glasno govoriti, če ga prav občinstvo popolno ne zastopi. A v drugi predstavi pa je fant dovolj glasno govoril in je prav izvrstno pogodil svojo ulogo. Posebno se mu je podalo, ko je s strahom poprosil Jeklena za novo posojilo. Dovoljno dobro je bilo tudi njegovo ponašanje, kedar ga je Anže spodmaknil in položil na voz in, kadar ga je Logar zvezal. Tudi preprič s hudo Jerico se mu je prav dobro posrečilo, vse je izvajal tako neprisljčno naravno, da ga je bilo veselo gledati.

Želimo še večkrat gledati in poslušati našega Zupanciča na odru!

Pa tudi Domen in njegova zaročenka ozir. žena nista zaostala v dovršenosti. Domen (Anžiček Leopold) je bil popolno gospodar svoje uloge. Čeravno še mlad, je vendar prav izvrstno pogodil ulogo zaročenca in novoporočenega moža. Posebno dobro se mu je obneslo vso njegovo veselo in zadovoljno obnašanje kot zaročenca in pozneje uloga žalostnega nesrečnega moža. Njegovo očitanje svojeje ženi nasproti, ki je izviralo iz golj ljubezni do nje, kako je bilo neprisljčno in dobro izpeljano, saj je k temu pripomoglo dosti njegov bolj mило se glaseči, a vendar odlični glas.

Mladi fant še obeta mnogo na dramatičnem polju, zato pa le prav mnogokrat neustrašeno na oder, mladi Polde!

In žena Domnova (Štampfl Julijana) nam že znana iz prejšnjih iger, pokazala je tudi to pot svojo zmožnost. V prvi predstavi skoraj nekoliko pretihla, se je v drugi predstavi poboljšala in je dovršeno pravilno rešila svojo ulogo. Ne iz prave ljubezni je vzela Domna, zato pa ga tudi ni odkritosrčno ljubila in je začela goreti za Zvitorga. A pozneje po svojeje sestrji Franci oždravljena, postala je ljubeča žena svojega Domna. Vse to je izpeljala naša Julijana res prav dobro in dovršeno v svoji ulogi. Celo njeno ponašanje je bilo brez vsake napake, bila je prav vrolo kos svojeje ulogi.

Zopet jo želimo kmalu videti kot kako omoženo ženo na odru, ako pa to ne, pa vsaj kot samsko spretno igralko v tej ali ovej igri!

In naša huda Jerica (Majerle Ljudmila)?! Prvokrat je nastopila na odru, a na poslušalca je napravila tak utis kakor, da bi bila že stara igralka. Njen strog in resen nastop Grešniku in Anžetu nasproti, kako je ugajal poslušalcem! Gledali smo res pravo pristno, starokrajško dekló pred seboj, ki

se ne da vsakemu postopcu za norca voditi, ampak ima le fanta rada, ki je neustrašljiv in se potegne za čast njeno. Njena odlična in resna beseda, njene zbadljive opombe napram Anžetu, njeno vedno veselo srce, kako lepo se ji je vse to prileglo! In njen lepi glas, kako mило se je glasil v poselski pesmici, in njene zaničljive besede napram stari Neži, vse, vse je res nad vse izborno pogodila. Res, čudili smo se, da je že pri prvem svojem nastopu tako dovršeno, tako mojstersko igrala. Jako želimo, da se kmalu zopet prikaže na odru v tej ali ovej igri in nam zopet zapoje kako lepo poselsko pesem. Vedno jo bomo radi poslušali!

In Anže, naš dobro znani fant Gale Anton? Primaruba, jo je zopet dobro pogodil! Kako ga naj ocenimo? Kratko: Kakor vselej, kadar nastopi, tako je tudi sedaj s svojim nastopom in izvajanjem svoje uloge kar očaral občinstvo. Saj je pa res kakor ustvarjen za šaljive uloge, pomešane z resnim nastopom. To je pokazal tudi to pot in sicer do cela dovršeno bolj kakor kedaj. Celo njegova bolj vesela in šaljiva narava, njegov pristno gorenjski naglas, njegova oprava, vse se mu je tako podalo, da smo res z največjim veseljem in užitkom gledali vse njegove nastope. Posebno lepo se mu je podalo njegovo korajžno ukanje, pa njegovo kreganje nad srno in pa njegova zadovoljnost, da si je smel vsled dovoljenja svojega gospodarja misliti, da je pameten. To bi ga bili morali videti, kako, vesel obraz je napravil pri tem dovoljenju. Res, nad vse izvrstno je bilo vse njegovo proizvajanje v celej igri. Anže, le hitro se zopet pokaži na planini, katera pa naj bo na našem odru, ne pa kje tam v starem kraju in nam veselo iz cele svoje duše zauckaj kakor zadnjič, v sreču nas bo vzradostilo Tvoje pristno gorenjsko ukanje.

In še stara Neža (Majerle Katarina). No, kdor je njo videl na odru, moral je pač reči z Jeklenom: Strela božja, kakor ustvarjena je bila za svojo ulogo, katero je tudi nad vse lepo izvršila. Kot že deloma priletla žena z že precej sivimi lasmi in pa z resno in razločno besedo je tako izvrstno rešila vse svoje točke, da smo se res morali čuditi njenemu dovršenemu nastopu. Prav posebno nam je ugajal njen strog nastop Pavletu in pozneje Jeklenu nasproti. Gledali smo res pristno starokrajško mamico pred seboj, ki krega svojega sina z vso materino strogostjo, a končno ne more prikriti materne ljubezni.

Res, gospa Majerle, ki je sicer že znana igralka, je tudi to pot rešila do pičice izborno svojo v tej igri sicer kratko ulogo. Nastopite še, nastopite gospa Majerle večkrat na našem odru kot tako resna in skrbna mamica v tej ali ovej igri nam v veselje Vam pa v čast!

Pozabiti ne smemo tudi občinskega redarja in občinskih siromakov. Tudi ti trije zaslužijo javne pohvale. Imeli so sicer prav kratke uloge, a so iste prav dobro izvršili. Nosan, naš dobro znani fant Martincič Fred, je zopet pokazal vso svojo spretnost v redarskeje službi, kakor je to še vsakokrat storil. Odlikoval se je ta čas posebno s svojo spakedrano govorico, ki ni bila ne slovenska ne nemška. In s tem je prav dobro posnel neštevilne starokrajške uradnike, ki so poslani iz nemškega kraja v slovenske dežele, da tam če ravno ne večji slovenskega jezika, opravljajo svoje ravnostne službe. Posnemal pa je tudi take ošabne slovenske redarje, ki so morda služili poprej par let cesarja in se, domu prišedši, sramujejo svojega materega jezika in, če morda dobijo kakšno redarsko službo, le raje v svojeje spakedrane nemščini kramljajo. Vrolo, dobri fant, le večkrat še na oder naj si bo v redarskeje ali kakeje bolj imenitnej službi!

In siromaka, kako pristna sta bila, prav iz starega kraja. Matija (Majerle Peter ml.) je prav dovršeno posnemal tisočere starokrajške postopace, ki po letu pasejo lenobo, na zimo pa na vsak način silijo v zapor, samo da se črez zimo na lahek način preživijo in, če drugače ne morejo zapora dobiti, pa rabijo celo silo. Vse to je fant Majerle prav dobro posebno pri drugi predstavi pogodil. Ugajalo je posebno njegovo neustrašljivo in ne kako zaničljivo obnašanje napram županu Jeklenu. Fant Majerle se obeta mnogo spretnosti na odru, kar je pokazal zopet v tej igri v ulogi Matije kakor tudi v ulogi Simna. Le še večkrat na oder. In dovršenost se bo pokazala kmalu v polni meri, saj je ja nadarjenosti dovolj. In naš Janez Jommes? Kdo bi mogel boljše posnemati dozdevnega siromaka z bolano nogo, saj je ja njegovo bolj jokajoče govorjenje, ki je le samo njemu lastno, bilo v tej ulogi toliko primerno. In pa njegovo neustrašeno postopanje proti županu, kako je vse to ugajalo! Le še večkrat, fant mladi, s takim glasom v tej ali onej primernej ulogi na naš odru, vselej Ti bomo hvaležni!

Omeniti še moramo natakario Ivan ko (Sterk Marija) in Logarja (Staudohar Jurij). Imela sta imenovana najbolj kratki ulogi in sta jih v občo zadovoljnost prav dobro rešila. Ivanka se je posebno odlikovala s svojim lepim glasom v znanej planinskeje pesmici, Logar pa v svojem strogem postopanju z Grešnikom. V bodoče Vaj želimo videti v večjih ulogah na odru, saj imata oba dovolj zmožnosti! Tako izvrstno se je igral "Reveček Andrejček" pri nas, kar sme biti naši mali naselbini v ponos, vsem igralcem in igralkam pa v čast in zahvalo za njihov trud, ki so ga žrtvovali rade volje

v korist domače slovenske cerkve, ki je dobila čistega dobička \$140.

Želimo le in prosimo vse igralkice in igralke, da nastopijo prav mnogokrat na našem, sedaj prav primerno povečanem odru, nastopijo tudi v večjih igrah, katere občinstvu prav ugajajo. Pokazali ste sedaj, da imate zmožnosti dovolj tudi za najtežavnejše igre, treba je sedaj le še trdnosti volje, katere Vam pa itak tudi ne manjka. Saj ja take igre, ako so količkanj pravilno uprizorjene, toliko pripomorejo k izobrazbi občinstva, ob enem pa tudi gmotno podpirajo to ali ovo društvo, v čigar korist se prireajo. Pokažite, da nismo tukaj v Kansas City, Kans. zadnji na dramatičnem polju, ampak v resnici prvi za Jolietom, kakor je omenil neki dopisnik v A. S.

Ako bo resna volja in vstrajnost, se lahko povzdignemo še nad omenjeno naselbino, v kar pomozi edinstvo in medsebojna sloga.

Opazovalec igre.

Tornado v Oklahomi.

Kansas City, 6. maja. — Kraj Ardmore, Oklahoma, je bil danes obiskau po vrtinčastem viharju. Western-Union-žice med krajema Francis in Ardmore so bile potrgane.

Šest usmrčenih, 25 ranjenih.

Jennings, La., 6. maja. — En belokožec in pet črnecv je bilo usmrčenih

in petindvajset oseb ranjenih v viharju danes pozno v kraju Mermentau, La. Več poslopj je bilo razdejanih.

Sneg v Coloradu.

Denver, Colo., 6. maja. — V Denveru, kakor tudi v največjem delu zahodnega in južnozahodnega Colorada je padel sneg med silnim viharjem.

Spomladansko zdravlilo.

kričistilne in krepalne kakovosti — to pravijo tisti, ki vedo o Severovem Kričistilu (Severa's Blood Purifier). Je tudi tonika za tisti počutek utrujenosti, spomladansko mrzlico, slabost in onemogli stan. Je sovražnik grdih opahkov, ogrcev, bul, tvorov, in ran, katere povzroča nečista kri. Pišite po našo knjižico "Krvne bolezni", katero razpošljamo zastojni. Severov Kričistilec je na prodaj v vseh lekarnah. Cene \$1.00. Ako ga ne morete dobiti od Vašega lekarnarja, naročite ga od nas. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Tues.

HIŠA NA PRODAJ IN LOTA NA prav prijaznem vogalu, lepo senčnato drevje, tudi primeren hlev. Pohištvo in 28 kokoši. Vprašaj pri lastniku na 1320 N. Summitt St., Joliet, Ill. 4713

Jadranska Banka

Popolnoma vplačena glavnica 8,000,000 kron. Prihranki 788,000 kron.

Glavni urad: TRST.

Podružnice na Dunaju, Dubrovniku, Kotoru, Ljubljani, Metkoviću, Opatici, Šibeniku, Spljetu in Zadru.

Priporoča se za vse bančne posle.

Sprejema denarne vloge in jih obrestuje, kupuje in prodaje vrednostnostne papirje in daje informacije vseh vrst.

Prevzemlje menjice, dokumente in tirjatve za Avstro-Ogrsko, Bosno in Hercegovino, Albanijo, Črno goro, Grško, Rumunijo, Srbijo, Turčijo i. t. d. — BRZOJAVNI NASLOV: JADRANSKA.

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušniica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden najveljkih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in sva tvaške vozove in kočije.

Na pozive se poslužiti vsek čas ponoči in podnovu. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočiji in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)
V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.
Vstanovljena 29. novembra 1914. Sedež: Joliet, Ill.GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD."
"VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....George Stonich, Joliet, Ill.
Podpredsednik.....John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.....Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....Ant. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik.....John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasi: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne papirje v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto \$100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto \$250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
za zlomljeno hrbtnico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Za \$250.00:			Za \$500.00:		
Razred.	Starost.	Asesment.	Razred.	Starost.	Asesment.
1	16-20	18c	1	16-20	35c
2	20-25	20c	2	20-25	40c
3	25-30	23c	3	25-30	45c
4	30-35	25c	4	30-35	50c
5	35-40	28c	5	35-40	55c
6	40-45	32c	6	40-45	63c
7	45-50	38c	7	45-50	75c
8	50-55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Iz seje kranjskega deželnega od-

pora dne 7. aprila 1915. Navzoči: de-

želni glavar dr. Šusteršič, in deželni

glavar dr. Lampe, dr. Pegan, dr.

Zajec, dr. Triller, baron Apfalternr.

Deželni glavar poroča, da je šla depu-

tacija, obstoječa iz kranjskega, gori-

skega in štajerskega glavarja, 23. mar-

ta k ministru predsedniku grofu

Sturgelmu, k ministru za notranje za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

ve in poljedelskemu ministru v za-

jišča med drugim sledeče: Od začetka januarja smo imeli zelo malo dela, le Črnogorci, ki so postali precej živahni, smo imeli držati v šahu. Mnogo je bilo temu krivo tudi vreme, ki je bilo do zadnjega zelo viharo. Med tem časom so se Črnogorci očitno nekoliko odpeli in so pričeli nastopati z večjim pritiskom. Koncem februarja je bilo že več hudih spopadov. Pri neki priliki, ko so Črnogorci prodirali, jih je obšel nek naš konjeniški oddelek in jim prišel za hrbet. Razvil se je izredno hud boj, posebno, ker so se naši jezdeci takoj zakopali in so se mogli toliko časa držati, da so došli naši lovci. Samo s skrajnim naporom so se mogli Črnogorci prebiti, pustili so pa v naših rokah 2 francoski strojni puški in 18 voz s provijantom in municijo. Tudi na Lovčenu so Črnogorci postali nemirni. Že nekaj tednov se ponovno vrše silne kanonade in so naperjene posebno na utrdbi Manula in Punta d' Ostro.

— Vojna odlikovanja. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda sta prejela četovodja Franc Perhavec in topničar Anton Novak od težke havbične divizije št. 3. — Mornariški nadkomisar I. razreda Ruprecht Pivec je dobil pohvalni dekret vojnega ministristva, mornarični oddelek. — Pri 27. črnovojniškem polku so prejeli srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda četovodje: Franc Berdnik, Jožef Mohorič in Franc Anžič ter infanterist Egidij Zarn, nadalje četovodja Karol Klajnsček od 7. lovkega bataljona, doma iz Gorice, kateri se nahaja na bojnem polju v Karpatih že šest mesecev, je odlikovan z veliko srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda. Imenovani Klajnsček bo dobival za njegovo hrabrost pred sovražnikom od svetinje vsak mesec do smrti po 15 kron. Živeli vrli slovenski vojaki!

— Velika nesreča v Vremskem Britofu. Tu je pri delu tudi nekaj oseb iz tukajšnje okolice, ter 120 Bošnjakov. Dne 16. februarja se je dogodila grozna nesreča. Pri jaku narasli reki sta delala v čolnu Janko Vatovec iz Zgor. Vrem in en Bošnjak, mohamedanes. Poslednji je izgubil ravnotežje ter zgrabil Vatovec čez prsi in roke, ter sta oba telebnila v vodo. Ubogi Vatovec je bil dober plavac, a ni se mogel ganiti, ker mu je oni roke trdno držal, tako da sta oba utonila! Trupli še niso našli. Pred letom je ravno na tako tragičen način našel smrt brat Vatovec, namreč pri premogovniku "Adrija". Dva brata ima v vojni (eden je ujetnik v Srbiji). Oče in mati sta stara okrog 70 let.

— Umrli so v Ljubljani: Viktor Kržižajec, 2 leti. — Henrik Wildner, vojaški delavec. — Uršula Šuštar, mestna uboga, 85 let. — Anton Marega, črnovojniški sanitetnega oddelka št. 8. — Cecilija Antonin, prodajalka, 20 let. — Ana Dolinšek, zasebnica, 52 let. — Marija Zure, rejenka, 20 mesecev. — Karel Pust, delavec, 22 let. — Marija Emeršič, žena v pokopjenega železniškega čuvaja, 47 let. — Neža Vidmar, gostija, 69 let. — Marjana Jenko, poljska dnarica, 59 let. — Simon Žutič, hovev pešpolka št. 26. — Roza Ivanšević, vdova knjigovodje, 62 let. — Stanislav Potokar, tesarjev sin, 1 mesec. — Andrej Božnar, trgovski knjigovodja, 66 let. — Luka Markuš, pešec 87. pešpolka.

ŠTAJRSKO

— Izgube 87. pešpolka. (r.—ranjen, u.—ujet.) Adamič Ivan, 6. stot., r.; Agrež Ivan, polk. štab, Globoko, r.; Anderlič Josip, 5. stot., St. Peter, r.; Anžel Franc, 2. stot., Rogoznica, r.; Baš Jakob, 2. stot., Braslovce, r.; Belak Mihael, 6. stot., Brezje, r.; Belinc Ivan, 2. stot., r.; Belšak Anton, 5. stot., r.; Benedek Blaž, 5. stot., Sv. Volbenk, r.; Bertok Anton, 6. stot., Koper, r.; Bezjak Franc, 2. stot., r.; Bezjak Martin, 6. stot., r.; Blatnik Franc, 2. stot., Kokarje, mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Bočko Ivan, 6. stot., Trbovlje, r.; Boslić Valentin, 6. stot., u.; Bratusša Josip, 7. stot., u.; Brencič Josip, 2. stot., Rogoznica, r.; Breznik Peter, 6. stot., Sv. Anton, r.; Čačuta Jurij, 2. stot., mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Čas Bogomir, 6. stot., Golovabuka, mrtve (6. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Čebular Jurij, 2. stot., Takačev, r.; Černe Ivan, 2. stot., r.; Cocejak Jakob, 2. stot., Celje, r.; Deutschbauer Anton, 2. stot., mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Dobnik Mihael, 6. stot., r.; Dodič Anton, 2. stot., mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Dolinšek Josip, 2. stot., Trbovlje, r.; Družovič Alojzij, 3. stot., r.; Feguš Ivan, 6. stot., r.; Fekonja Jakob, 2. stot., r.; Gareš Martin, 7. stot., mrtve (dec. 1914); Germ Mihael, 5. stot., r.; Govejšek Alojzij, 1. stot., Trbovlje, r.; Govejšek Rudolf, 1. stot., Trbovlje, r.; Gradišnik Ivan, 1. stot., r.; Gruber Rudolf, 1. stot., Skale, mrtve (6. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Kajžar Alojzij, 5. stot., r.; Horvat Mihael, 6. stot., St. Tomaž, r.; Hribar Josip, 2. stot., r.; Jakonič Ivan, 1. stot., r.; Jaroš Josip, 6. stot., r.; Jazbec Franc, 1. stot., Zabukovje, r.; Jereb Alojzij, 2. stot., u.; Jerman Blaž, 7. stot., u.; Jerman Josip, 6. stot., r.; Jernejšek Anton, 2. stot., r.; Jevnik Josip, 7. stot., Zabukovje, u.; Jevšenak Jurij, 7. stot., konjiška okolica, r.; ošt Alojzij, 2. stot., r.; Jurman Ivan, 4. stot., u.; Kalonek Anton, 7. stot., u.; Kaplenik Josip, 4. stot., r.; Karniža Ivan, 4. stot., mrtve (5. dec. 1914); Kas Karel, 7. stot., Trbovlje, r.; Kleiderič Josip, 6.

stot., Karčevina, u.; Klenovšek Ivan, 2. stot., r.; Kliček Josip, 3. stot., r.; Klim Pavel, 7. stot., r.; Kokol Andrej, 7. stot., r.; Kokot Josip, 4. stot., r.; Kolar Franc, 3. stot., r.; Kos Martin, 7. stot., r.; Kosi Tomaž, 4. stot., Zerinovci, u.; Kotnik Aleksander, 3. stot., Topolšica, r.; Kovač Martin, 7. stot., u.; Kovačič Rudolf, 2. stot., r.; Krajnc Franc, 6. stot., u.; Kristan Ivan, 5. stot., r.; Kristan Josip, 4. stot., Ponikve, u.; Krivec Franc, 5. stot., r.; Krofi Franc, 7. stot., Velki Kamen, u.; Kržan Anton, 3. stot., Globoko, mrtve (13. dec. 1914); Kunej Franc, 7. stot., St. Peter, mrtve (dec. 1914); Lepuh Mihael, 2. stot., u.; Leskošek Franc, 1. stot., r.; Lipar Josip, 7. stot., u.; Lopan Mihael, 4. stot., Paka, r.; Lovce Karel, 2. stot., r.; Majcen Vinko, 3. stot., Polensak, r.; Mali Ferdinand, 7. stot., r.; Marinc Ludvik, 4. stot., u.; Matjašič Ivan, 7. stot., u.; Mattiasich Peter, 5. stot., Poreč, r.; Merc Lovro, 3. stot., Dolena, r.; Misja Anton, 6. stot., Ljutomer, r.; Makar Blaž, 5. stot., Svetina, r.; Nachbarer Ivan, 7. stot., r.; Napast Simon, 5. stot., Cirkovci, r.; Ogrinc Ivan, 2. stot., Kalobje, mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Oresnik Jakob, 7. stot., mrtve (dec. 1914); Osenjak Viljem, 6. stot., r.; Otorepec Jurij, 2. stot., r.; Paj Ciril, 2. stot., r.; Pajman Anton, 4. stot., Ponikve, r.; Penič Anton, 6. stot., u.; Perko Martin, 6. stot., r.; Peršak Josip, 4. stot., r.; Petek Jurij, 6. stot., r.; Petek Ivan, 5. stot., r.; Petek Viljem, 7. stot., u.; Pevce Josip, 2. stot., u.; Planinc Franc, 2. stot., Pleterje, mrtve (28. nov. 1914); Pogorevc Simon, 5. stot., r.; Potočnik Ivan, 4. stot., u.; Potočnik Ludvik, 4. stot., u.; Primožič Ambrož, polk. štab, mrtve (14. dec. 1914); Primožič Marko, 7. stot., r.; Pucel Karel, 2. stot., Trbovlje, r.; Rajh Franc, 1. stot., r.; Rek Alojzij, 1. stot., r.; Rihterč Franc, 7. stot., r.; Sagmeister Josip, 2. stot., Globoko, r.; Seruga Jakob, 5. stot., r.; Sinkovič Josip, 3. stot., r.; Širovnik Ivan, 2. stot., r.; Smiegl Martin, 6. stot., r.; Smole Anton, 6. stot., Zibika, r.; Sorger Ernest, 6. stot., r.; Sprach Andrej, 6. stot., r.; Stampar Anton, 6. stot., r.; Stampar Franc, 6. stot., Vitanje, mrtve (6. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Stermeček Rudolf, 2. stot., r.; Stoeckl Alojzij, 3. stot., r.; Strašela Franc, 3. stot., r.; Strauss Franc, 5. stot., r.; Sumecnik Franc, 2. stot., u.; Šumljak Ivan, 2. stot., r.; Suschegg Karel, 4. stot., u.; Tement Mihael, 2. stot., Vurberg, r.; Turk Franc, 2. stot., Braslovce, u.; Tušek Ivan, 7. stot., r.; Veber Jurij, 2. stot., mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Vedlin Alojzij, 1. stot., Nova Stifra, r.; Vellich Anton, 1. stot., u.; Verhovnik Anton, 2. stot., u.; Vidmar Franc, 2. stot., celjska okolica, mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Vidmar Franc, 1. stot., r.; Vido- vič Ivan, 2. stot., r.; Vogrinec Josip, 6. stot., u.; Vreš Jurij, 5. stot., r.; Vrh- njak Leopold, 2. stot., Sv. Martin, mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Zaba- vnik Andrej, 6. stot., r.; Zagožen Franc, 3. stot., Frankolovo, mrtve (6. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Zakovšek Franc, 3. stot., Sopote, mrtve (6. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Žibret Anton, 2. stot., r.; Žerdoner Mihael, 2. stot., mrtve (7. dec. 1914 do 6. jan. 1915); Židar Josip, 7. stot., mrtve (dec. 1914); Mmrzak Alojzij, 7. stot., Sv. Jurij ob Taboru, mrtve (dec. 1914); Žnidaršič Josip, 3. stot., r.; Zorjan Alojzij, 5. stot., r.; Zorko Ivan, 6. stot., r.; Zupanič Franc, 6. stot., r.; Zvonar Ivan, 1. stot., r.

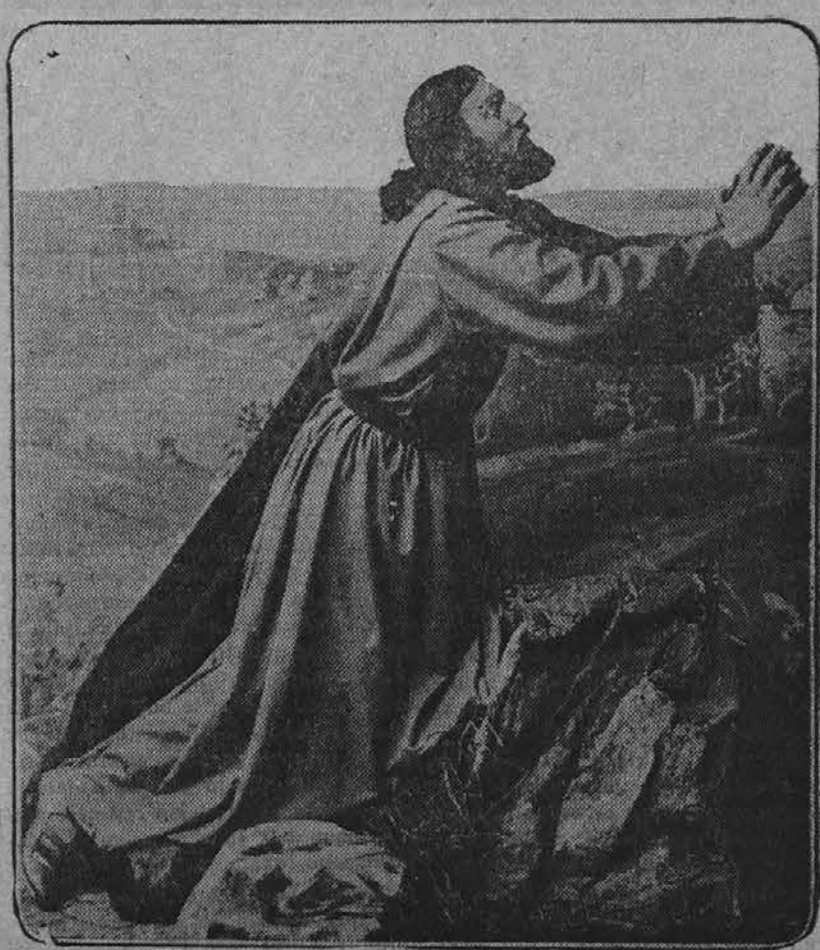
— O pokojnem zdravniku dr. Janko Sernecu, piše g. prof. Bezenšek: Sofija, 15. januarja. Po želji sorodnikov g. med. dr. Janka Serneca sem se obrnil do uprave vojne bolnice v Čaku (Srbiji) za natančne informacije o njegovih usodi, in prejel se danes sledeč odgovor, kateri bo zanimal tudi širše kroge njegovih prijateljev in znancev, posebno na Slov. Štajerskem. Zato ga doslovno priobčujem (v prevodu iz srbskega): "Spoštovani g. profesor! Vaš mnogospoštovani rojak g. dr. Janko Sernec je umrl dne 6. januarja 1915 (24. dec. 1914 po starem stilu) in je pokopan na Čačanskem pokopališču. Vaš mnogospoštovani gospod rojak je umrl na tifus. Mnogospoštovani doktor je prišel v slabotnem stanju in tako je lahko podlegel težki bolezni. Čačak, 2. februarja 1915. — Uprava Čačanske rezervne vojne bolnice." Naj v miru počiva, izpolnivši svojo dolžnost! — Prof. A. Bezenšek.

KOROŠKO.

— Pobegli ruski vojaki zopet ujeti. Iz Trbiža se poroča: Na velikonočno nedeljo so v Dovjem prijeli tri ubegle ruske ujetnike. Brez denarja in živil so pribežali čez zasnežene gorske prelaze in dospeli čez podkorensko sedlo v Rateče in odtod na Dovje, odkoder so nameravali pobegniti v Italijo. Lakota jih je prisilila, da so na Dovjem stopili v neko gostilno in z znamenji prošili jedi. Gostilničarju so se prišli zdeli sumljivi — čez rusko vojaško obleko so imeli oblečene oguljene civilne suknje — ter je obvestil črnovojniško stražo. Mlada krepka trojica je bila aretirana in izročena štacijskemu poveljstvu v Trbižu. Prepeljali so jih v ujetniški tabor v Knittelfeldu.

PRIMORSKO.

— Jurist Fon — katoliški-narodni akademik, za mrtvega uradno progl-

ANTON LANG, GLAVNI IGRAVEC PRI PREDSTAVAH KRISTUSOVA TRPLJENJA, SE BOJUJE ZA NEMŠKEGA CESARJA.

Anton Lang, eden slavnih igravcev pri predstavah Kristusovega trpljenja v Oberammergavu, znan po vsem svetu, je šel med vojaške nemške vojske in se zdaj bojuje v Vogezih proti Francozom. Lang je bil zadnjih dvajset let glavna oseba pri verskih predstavah v Oberammergavu. Predstave Kristusovega trpljenja, ki slikajo gotove dobe v Kristusovem življenju, se vrše vsakih deset let na Bavarskem, in na tisoče Američanov jih je videlo. Slika kaže Antona Langa, kakor je videti v igri.

šen — se je oglasil. Pred časom so objavili po uradnem seznamu izgub posneto žalostno vest, da je padel na severnem bojišču katoliški akademik, član Dneva, jurist Jožef Fon iz Srpenice na Goriškem. Ta vest je zapustila globoke sledove žalosti ne samo pri njegovih domačih, ampak pri vseh, ki so ga poznali. Sedaj pa se je po dolgem času sam pismo iz Rusije oglasil. Bil je ranjen v nogo in je prišel tako v rusko ujetništvo. Predstavlja mo si lahko, kako veliko je veselje vseh, ki so ga poznali, ki so stali z njim v istih vrstah, da še živi.

— Nov suplent na c. kr. slov. drž. gimnaziji v Gorici. S pričetkom II. tečaja je prišel kot namestni učitelj na slov. gimnazijo v Gorico dr. Andrej Budal, naš rojak iz St. Andreža.

— Oklic na Goričane za slepega vojaka. Marija grofica Pace je izdala naslednji oklic: Someščani! V teh žalostnih časih, ko zre solnce toliko nesreč, vidimo krog sebe prizore trpljenja in bojazni: krepke mladeniče, ki so prišli ob roke ali noge, čvrste ljudi v cvetu življenja, pohabljeni in pokvarjene, mlade obraze za vedno splačene. — Neprimerljiva je pa nesreča onega, ki je izgubil vid. Uboge oči, obsojene na vedno temo, na vedno noč! Nepronehoma bodo tugovali ti nesrečniki med nesrečniki. Za enega teh nesrečnikov se obračamo do vas, ki se je sicer vrnil z bojišča, ki pa ne ugleda več svojih dragih... ker je slep. Ni hče mu ne more vrniti luči oči, a vsi smo mu pripravljani priskrbeti grizljaj kruha do konca njegovih dni. Da, pripravljani smo darovati obolosa za nesrečnega Filipa Markiča, delavca iz Podgore, ko ga pridejo k nam nabirati. — Že predno je odšel na bojišče je v potu svojega obraza le s težavo preživljal svojo družino, ženo in hčerko. Sedaj pa preti vsem trem največja beda. A to se ne sme zgoditi. Upamo, da bo svota 4000 K zadostovala, da kupimo bednemu slepcu dosmrtno rento, ki naj mu donasa letno 360 kron. — Prepričani smo, da nabereimo to svoto med radosnimi Goričani. Vsi smo pripravljani, da mu pomoremo v vsakem oziru in nam, ki imamo še zdrave oči, bo v veliko zadoščenje skromna žrtev, ki jo napravimo v korist nesrečniku, ki je brez vida, največjega blaga na svetu.

DENAR SE VLAQA NAJBOLJE EN NAJSIGURNEJE V
Prvo Hrvatsko Stedionice
U ZAGREBU,
CROATIA, EUROPE,
in nje podružnice v: Belvaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljeviću, Novem Vinodolu, Osijeku, Požeru, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.
Deliška glavica in pričuvs
K 16,250,000.
Nasvete in navodila pošiljamo zastonj.

JOSIP ZALAR

JAVNI NOTAR,
1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
izdeluje vsakovrstne pravoljavne listine in izvršuje vse v notarsko stroho spadajoče zadeve za Združene Države in staro domovino.
Chicago tel. 1048, N. W. 770.

Za KRATEK ČAS.

Intimno občevanje.
Sodnik: "Ali ste po tem slučaju s tožnikom še osebno ali le pismo občevali?"
Obtoženec: "Ne to, ne one, ampak občeval sem z njim le še z rokami!"

Razkrinkan.
Profesor hoče obiskati svojega tovariša, ki ga vidi ravno pri oknu. "Zalibog, gospoda profesorja ni doma," se zlaže služkinja. "Tako", meni obiskovalec, "hm, pa tako pozabljiv, tako pozabljiv, tako pozabljiv... gre od doma, pa pusti svojo glavo doma pri oknu!"

Otročja modrost.

Učitelj razlaga malčkom pregovore, med temi tudi pregovor: "Boljše je hranjeno jajce, kot sneden vol". — Učitelj: "Kaj praviš, Jožek, ali je to res?"
Jožek: "Ne, gospod učitelj; ako vola

VELIKA PONUDBA
Sprejemi del svojega NEBO cigaretnega lističa v kanih
je sedaj vsak vreden 5 centov
gledati in ti dobiš tudi v kanih
svojega NEBO ci-
garetni 5 centov
vreden kupon.
Sprejemi del svojega
NEBO lističa in kanih
se lahko hran-
ta kane dobiš
ko se tieli.
Vprajšaj valjo-
go prodalca.
On vam bo po-
vešal.

NEBO
CIGARETTES
5 centov

Te ponudbe velja do 31. decembra 1915.

P. Lorillard Co., New York City

DENAR SE VLAQA NAJBOLJE EN NAJSIGURNEJE V
Prvo Hrvatsko Stedionice
U ZAGREBU,
CROATIA, EUROPE,
in nje podružnice v: Belvaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljeviću, Novem Vinodolu, Osijeku, Požeru, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.
Deliška glavica in pričuvs
K 16,250,000.
Nasvete in navodila pošiljamo zastonj.

JOSIP ZALAR
JAVNI NOTAR,
1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
izdeluje vsakovrstne pravoljavne listine in izvršuje vse v notarsko stroho spadajoče zadeve za Združene Države in staro domovino.
Chicago tel. 1048, N. W. 770.

**Pazite na brez-
vredne pona-
redke in glejte
da dobite pri-
stni Richterjev
Pain-Expeller
z znamenjem
Anchor Trade
Mark, kot kaže
slika. Cena 25
in 50c v vseh
lekarnah ali
pri naravnost
nam pišite
ponj.**

**F. Ad. Richter
& Co.**
74-80 Wash-
ington Street
New York.

REKUT.

Spisal Henrik Conscience.

(Dalje.)

Vrata so se odprla od zunaj, med njimi sta se prikazala korporal in Katarina. Deklica se je prestrašila ko je videla pred seboj zeleni mrak in v njemu negibne postavke, ki sede pod kobalcene s senčniki — tako strašne in čudne — z glasnim vikom je skočila nazaj, ali Jan je že spoznal njemu najdražji glas, razkriljen rok je tapal napram njej; spoznala je svojega tovariša otroških let, tekla je k njemu in ga je objela.

Slišalo se ni drugega kakor vzdih žalostne ljubezni, pomolovanja: "Jan! Jan!" — in radostni vsklik: "Katarina, ti, Katarina!"

Vsa v joku je visela Katarina ob vratu svojega prijatelja, nakrat se ji je zdelo, da je izgubila zavest od presilnega čustva usmiljenja, kajti njene roke so obvisle mrtvo na rami siromaka slepca, njena glava je ležala na njegovem vratu. Tačas so se bili približali drugi slepi in so otipavali obleko in glavo Katarinino, kakor da jo hočejo spoznati tudi oni.

Vsed tega se je zavedla Katarina, prestrašena je odmaknila Jana od onih in klicala: "Za božjo voljo Jan — kaj je to? — Reci jjim vendar naj me pustijo v miru, sicer ne morem ostati tu."

"Ne boj se dragica" — jo je tolažil hitro Jan — slepi ubožci vidijo s tipom, otipujejo tvojo obleko in vedo iz katerega kraja si."

"Siromaki!" — je vzdihnila bridko deklca — "rada jim odpustim, vendar mi je sitno. Pojdi Jan, vsediva se raje v oni temni kot, da se pogovoriva kaj o domu."

Tako govoreč je že vodila Jana h klopi in se vsedla poleg njega, držala je njegove roke v svojih in mu gledala z ljubeznijo in žalostjo v zaponane oči. Razpredel se je pogovor, skoraj neslišen je bil, ali gotovo globoko občuten, kajti na deklinem licu so se zasvetile zdaj biserne solze, zdaj se je zazibal radostni smeh, večkrat je stiskala sočutno Janove roke.

Gotovo se je trudila, da vlije mazilo tolažbe v bolno revežovo srce, sladke kakor materina pesem ob zibelci je bil njen glas. — Jan je pomaknil senčnik iz čela, na njegovem obličju je bil osebni izraz žalostnega obupa in sanjave pozornosti — kakor izraz človeka, ki leži v brezdnu trpljenja in poslušna besede, katere mu ne puste ravno, da bi pozabil svojih muk, vendar pa ga omamijo za hipce z misljenim radostnim upanjem.

V polkrogu pred njima so se postavili drugi slepi. Poslušali so tudi oni, da bi vedeli kaj govorita ta dva in da bi ujeli tudi oni zarek tolažbe.

Korporal je ostal zunaj pred vrati, hodil je po hodniku in pomolil včasih glavo pri vratih v sobo, da bi videl če se ne pripravljata Katarina na odhod. Nakrat je prebledel, postal je kakor stena, oči so se mu razširile v strahu: Zagledal je narednika, ki je prihajal trdega vojaškega koraka napram njemu... Ne da bi se genil ga je pustil korporal v sobo slepih in sledil mu je kakor grešnik, ki pričakuje obsodbe. Ko je zagledal narednika deklco med slepimi vojaki je skipel jeze, iz ust se mu je vdrila nagla reka besedi.

"Vi! Vi! Vi! — Vi hočete biti korporal! — Vi pustite v vojašnico nepoklicano osebo in še celo žensko! — Takoj Vas pustim odvesti v temnico in zahtevam za Vas štirinajst dni zapora — ako ohranite še Vaše korporalske zvezde, ne bo to moja zasluga, pri vseh vržih!"

Prestrašena Katarina je stopila hitro, k njemu in ga je prosila: "Gospod poglavar, bodite vendar usmiljeni! — Samo jaz sem zagrešila, samo jaz. Prosila sem ga toliko, omečila sem ga s svojimi solzami... Ne storite, lepo Vas prosim, ne storite mu vendar nič žalega ker se je pregrešil samo iz dobrote in usmiljenja."

Narednik je stresel nestrpno glavo in je prekinil porogljivo Katarino: "Tako! — Dobro srce — usmiljenje! — Pri nas velja samo dolžnost, in jaz vem kaj je moja službena dolžnost in kaj moram storiti — zato se mi izgubite Micka takoj vnu! — Takoj in hitro!"

Deklca je obstala, bila je kakor hipoma zmešana ali zadeta od strele od tega nenadnega ukaza; ker je pa videla, da se gre za res, je prosila vneto hudega moža.

"O lepo Vas prosim! — Samo še pol urice me pustite! Molila bom za Vas sedem očenah in vedno se Vas bom spominjala hvaležno..."

"Naj bo konec teh neumnosti!" — je vpil narednik. — "Niti minute dlje, vnu pravim, vnu!"

"Za Boga ljubi gospod," — je klicala žalostno Katarina — pride človek iz drugega konca dežele, hodi dan in noč, da bi potolažil siromaka slepega — a tu ga podite vnu! — saj mu vendar nisem nič povedala..."

"Grete ali ne grete."

Narednik je stal grozeč pred njo, Katarina je trepetala, solze so se ji vile iz oči, dvignila je roki v prošnji in ihtela:

"V ime božje prijatelj — ne umorite me! — Samo četr ure me pustite! — Imejte vendar usmiljenje s siromakom

slepem, ki ne vidi ne božjega dne ne svojih ljudi — pogledjte kako lahko se pripeti tudi Vam kaj takega — ali Vam ne bi pokalo srce ko bi podili od Vas sestro ali mater kakor se podi garjavi pes, — O gospod poglavar usmilite se me in vse življenje Vas bom imela rada."

Jan in njegovi tovariši so se razburili nad surovo strogostjo narednika, združili so svoje prošnje z dekletovinami — vsa soba se je vznemirila, senčniki so se premikale burno, bilo je kakor da se upirajo slepci zoper svojega neusmiljenega predstojnika, ki je postal vsled tega le še bolj besen in je grozil, da bodo dobili vsi teden dni le kruh in vodo in je prijel nakrat Katarino za ramo, da jo potisne siloma iz sobe — ona pa je stekla opazivši njegovo namero k Janu in se ga je oklenila glasno jokaje.

Ravno tako žalosten kakor Katarina, ali prečisan, da ne more nikdo ubraniti ločitve, je hitel Jan jo tolažiti in pripovedovati nekaj reči na katere je bil pozabil pri njenem prejšnjem tistem razgovoru.

Narednik je bil sledil Katarini prav tako hitro, kakor je bežala ona k Janu, položil je zopet roko nanjo, da bi jo odtrgal siloma, deklca pa se je oklenila tesno svojega nesrečnega prijatelja in se je ubranila vseh narednikovih prizadevanj odtrgati jo. Klical je torej korporala, ki je stal ves poparjen pri vratih:

"Korporal! — Kaj zijate tam? — Semkaj! — Ukažem Vam, da vržete sami to kmetico vnu! — če ne storite tega, boste videli, kaj bo. Požurite se!"

Kobalov je stopil k rojakinji, prijel jo je za roko in ji prigovarjal: "Katarina, težko mi dene, pa ni pomoči. Pojdite z mirom, če ne, Vas poženjo po stopnicah. Ukaz je tak in narednik mora vršiti svojo dolžnost."

Deklca je izpustila svojega prijatelja, vzravnala se je dostojanstveno in dasi so ji lile grenke solze iz oči je rekla vendar mirno naredniku:

"Grem, gospod poglavar, samo to vas prosim, kakor se prosim Bog v nebesih, odpustite meni in odpustite tudi Kobalovemu — Bog Vas nagradi zato — saj je bilo delo usmiljenja in saj imate vendar tudi Vi srce in saj so vsi ljudje na svetu bratje. Kaj ne gospod poglavar, da pozabite in odpustite? — Spominjala se Vam bom v molitvi vse svoje žive dni."

Narednik je bil dober človek, ko je videl, da slede vsi ponižno njegovemu povelju, se je pustil omečiti od sinjih deklinih oči in njenega sladkega glasu, odgovoril je prijazno:

"No torej! — samo hitro — in če bo ostalo vse to prikrito, bom molčal o vsem in pozabil na vse iz samega usmiljenja do Vas."

"O Vi zlata duša! — Vi dobitnik naš! — Saj sem vedela, da ste dobri, govorite flamsko kakor mi drugi in flamski so sami dobri ljudje — samo še enkrat z Bogom!"

Se enkrat je objela siromakega slepega prijatelja, ki je obnemel od njenim poljubom slovesa, pošepetala mu je na uho par čarobnih besed in se je napravila jokaje k vratom — priselci do pragu se je obrnila, je zakričala pre slunljivo in je hotela planiti nazaj, ali narednik jo je ustavil.

Katarina je videla, da se je bil zgrudil Jan onesveščen na klop. To jo je pretreslo tako, da se je tresla žalosti in bolečine in se je borila kakor levinja z narednikom, ki jo je vendar pridržal in je zaklenil vrata za njo.

Opešana in izmučena dušno in telesno, več mrtva kakor živa, je šla poslušno med narednikom in med korporalom, stopala je kakor brezčutni stroj po stopnicah in stopila je tako na prostor pred dvoriščem, kjer so vodila vrata pod obokanim hodnikom na več strani; pustila se je porivati naprej, kajti njene noge, ki so jo nosile tako rade vso dolgo pot do Jana, so ji odpovalde službo, ko so jo imele nesti tako daleč od Jana; vendar ni zinila ni besedice, le solze, ki so ji kapljale po licih so bile priče njenih bolečin.

Na vratih ob koncu hodnika je stala gospa plemenitega obraza, bogato oblečena, ki je motrila že od daleč deklco in je kazala, da želi vedeti, kaj se je zgodilo, tembolj je izražal gospejin pogled globoko sočutje.

Deklca je zapazila to in neko upanje je vrglo svetli zarek v njeno dušo. Korporal ji je zašepetal: "To je gospa, ki je žena ravnatelja naše bolnišnice, zelo dobrsrečna gospa. Je iz Antwerpna."

Katarina je pospešila po teh besedah korake, kakor da se ji mudi do portona (velika vrata), ko pa je prišla že blizu gospe, je stekla k njej, se vrgla pred njo na kolena in je dvignila razprostrate roke kričaje:

"Usmiljena gospa, za siromaka slepca, usmiljenje!"

Gospa je bila presenečena in zdelo se je, da je nekoliko v zadregi zaradi tega nenadnega pokleknjenja. Pozorno je motrila mlado kmetko dekle, ki je gledalo zaupno vanjo s svojimi sinjimi lepimi očmi in se je smehljala med solzami, kakor da se zahvaljuje

že za prejšnjo dobroto. Ne da bi se ozirala na narednika in na korporala, ki sta stala, roko ob kapi pred njo, je dvignila gospa deklco, ji je rekla prijazno: "Ubogica, povej mi, kaj te žalosti," in peljala jo je v svoje stanovanje, kjer jo je posadila na stol.

V tisti sobi je stal pred visoko ozko mizo častnik oblečen v uniformo lovcev, pisal je in se je ozrl radovedno in sočutno na nepoznano deklco, vendar je pisal naprej, ne da bi vprašal za pojasnilo.

Gospa je prišla jokajočo Katarino za roko in ji prigovarjala: "Nikar deklca, nikar! — Ne jokaj se, potolaži se in povej mi, kaj te žalosti, če je mogoče, Ti pomorem."

"O gospa moja!" — je vzdihnila Katarina in jo je pogledala razvneto — "Bog Vas bo blagoslovil za Vašo dobroto. Revno kmetiško dekle sem od sv. Antona v Kempnih. Naš Jan je bil izžreban in je moral v vojakke. Štiri dni je od tega kar je pisal svoji materi, da ne vidi dobro, meni pa je pisal po sebi, da je ob oči, da je slep za vse življenje — slep! — Dve uri sem ležala kakor da sem mrtva pod hrastom, ali njegovi materi nisem povedala, ker bi umrla revica žalosti. Drugo jutro sem odšla od doma, bosna, ne da bi poznala pot iz naše vasi v Venloo — izpraševala sem — zašla sem — tavalala sem okrog, prestala sem dosti težav in sramote, hodila sem dan in noč, skoraj da nisem ne jedla in pila, kri mi je kapala od nog, pot od čela."

"In ko sem se mučila tako tri dni kakor oveca, ki je zašla iz domačega pašnika in sem prišla sem — me je pustil fant iz naše vasi — korporal — iz samega golega usmiljenja v bolnišnico, tam najdem Jana s zaponanimi bolničnimi očmi — komaj da se pozdraviva, že je prišel narednik in me je zapodil. In zdaj naj ne vidim več Jana, zapustiti sem morala siromaka brez tolažbe... O gospa! To je vendar nemogoče! — Pomislite, kaj sem prestala, da sem prišla do sem, in imejte usmiljenje, če se Vam zdi za malo, imejte usmiljenje z ubogim jagnjetom, ki čepi in čeni tam v tmini..."

"Je ta fant Vaš brat?" se je oglasil častnik od svoje mize.

Katarina je sklonila naglo glavo, da zakrije rdečico sramežljivosti, ki ji je zaplala v licih ob tem vprašanju, prebrala se je in dvignila oči ter odgovorila:

"Gospod! Jaz nisem njegova sestra, ali od otročjih let sem sva bila vedno skupaj, njegovi starši so moji starši, moja mati je njegova mati, njegov ded me je pestoval, delo, zaslužek, radost, žalost, vse je naša skupna last."

Zopet je sklonila glavo in nadaljevala bolj tiho:

"Odkar je Jan tako nesrečen, čutim pač, da mi ni samo brat."

Ginjen ob njenih besedah je zapustil častnik svoje pisanje in se je približal Katarini, njegova žena je vzdihovala:

"Ubogo dete! Iztrgati si moraš take misli iz srca in se potolažiti radi fantove nesreče. Slepca vendar ne moreš ljubiti svoje žive dni!"

Katarina se je stresla bolečine in zaplakala: "Zapustiti ga? Zapustiti njega, ki je nesrečen vse žive dni? O gospa, naj bo Vaše usmiljenje in Vaša dobrota tako velika, da ne rečete več takih besed, ki mi parajo srce kakor dvakrat nabrušen nož."

Častnik je govoril nekaj francosko s svojo ženo. Rekel ji je, da je prišel ukaz od ministrstva, ki daje polkovniku oblast, da izpusti slepe vojake na neomejen dopust domov, da počakajo doma popolno oprostitev od vojaškega stanu. Ukaz stopi šele čez 14 dni a veljavo vendar hoče on storiti vse potrebno, da doseže, da pojde nesrečni kmetičin prijatelj še danes v njeno družbo domov.

Zadovoljna mu je kimala gospa in ga bodrila in nagovarjala, da naj hiti. Katarina ni razumela besed, a dozdvalo se ji je, da nagovarja gospa svojega moža na nekaj, kar bo dobro za njo, in kimal je z glavo kakor da pričuje in ga prosi, da bi izvršil to človekoljubno početje. Častnik se je obrnil na njo z vprašanjem: "Ali bi bili veseli, če bi mogel Vaš tovariš danes z Vami domov?"

Nepopisni izraz radosti in strahu se je pokazal na Katarininem obrazu, njene široko odprte oči so strmele v častnikova usta, kakor da hočejo priklcati od tam še drugih besed, ki bi pojasnile, potrdile; naposled se je oddahnila globoko in izlila svoje razburjenje v besede:

"Vesela če se bi? Skoraj da se mi meša od veselja samo radi tega vprašanja. Gospod, gospod! Samo ne varajte mene reve s takim upom. Klečala bi pred Vami in Vam poljubovala noge."

Častnik je segel hitro po svoji kapi, opasal si je sabljo in je odhitel z besedami:

"Pogum, dekle! Mogoče, da se mi posreči. Na vsak način pa boste lahko govorili še pred svojim odhodom z Janom, to bo moja skrb."

Katarina je jecljala nekaj nerazumnih besed zahvale, ki so sledile še častniku na dvorišče, potem je izlivala potoke svojega zahvaljevanja na gospo; dobra gospa pa ni počakala, da bi izlila Katarina vsa svoja čustva, ki so ji prikipela iz duše, hitela je v kuhinjo in vrnila se je z deklco, ki je porinila pred Katarino mizico in naložila nanjo mesa, kruha in pive.

"Jej in pij, dekle," je rekla gospa, "privoščimo ti od srca."

"O, gospa, to vem dobro. Vas je sama dobrota. Ali s čim sem zaslu-

žila toliko dobrot? Saj je, kot da bi bili moja mati! Bog Vam povrni, ne vem drugega."

"Gotovo nisi že dolgo ničesar jedla?" je vprašala gospa, ko je videla, kako vzdrušno se zalaga lačno dekle. "Od davi, gospa, ob treh zjutraj sem zalozila malo kruha — tekla sem sedem ur — zdaj pa zahvaljujem Boga, ki Vas je ustvaril tako dobro."

Dolgo je izkazovala Katarino tako svojo hvaležnost in dolgo jo je tolažila gospa s sladkimi besedami, kajti dolgo se je mudil častnik, ki ga ni bilo dve dobri uri. Že je bila povedala Katarina vso povest svojega življenja. Govorila je s toplo ljubeznijo o svojem ljubem kraju, kjer sta čista duša in telo prebivalcev, kakor je čist zrak pešene široke ravni, kjer je prešinjeno vsako čustvo duha priprostosti in poštenja, kakor večno cvetoča ravan, ki se izkoplje vsako jutro v balzamičnem vonju.

Gospe se je silno prikupilo priprosto dekle, ki je kazalo tako bogato srce in brihtno glavo, večkrat so se ji orosile oči med pripovedovanjem. Ko sta se tako pogovarjali o mirnem življenju na kmetih, se je vrnil častnik in se podal potem z narednikom na odzelen za slepe. Ko sta se pomudila nekaj časa v sobi pri slepih, je prišel po stopnicah na hodnik, sledil mu je Jan s culico na rami in s palico v roki, narednik ga je spremil do vrat častnikovega stanovanja, tam je prijel častnik Jana za roko, odprl je vrata in rekel:

"Tu notri je Katarina, ki Vas pričakuje."

Jan je potegnil papir iz žepa, zavil tel ga je visoko in zavriskal: "Katarina, ljuba Katarina! Jaz smem s teboj domov, tu je moje poslovilno pismo, meni ni treba več biti pri vojaki."

Res je tako, je pritrdil častnik, ko je videl, da se ne upa Katarina verjeti te novice. Jan je stopil razširjenih rok v sobo, toda Katarina mu ni hitela naproti. Presenečeno dekle je zdrsnilo raz stol, drsnilo se je po kolenih do svoje dobrotnice, ki je sedela na zofi. Dvignjenih rok in jokaje ji je gledala v oči in klicala:

"O gospa, če Vi ne pridete v nebesa, kdo drugi naj pride? Ne morem govoriti, srce mi poka — umrjem veselja... Bog povrni! Bog povrni!"

(Dalje prih.)

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Mlinar
IN TRGOVEC.

JOHN PUBENTZ

203-205 Division St., Joliet, Ill.

PRODAJE SENO, SLAMO, ŽITO,
PIČO ZA PERUTNINO.

Zmelje žito, kakor naročite.

Prodaje Rubber Roofing, ki je pripravljeno za kritje hlevov in kurjakov.

City Express Transfer za selitev z avtomobili. Hitra postrežba.

Phone 2736 ali 3932-J. 4074

OPREMLJENE SOBE SE ODDAJO v najem: 203½ Bridge st., Joliet, Ill. Več pove g. Stephen Kukar. 3t

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljša sveža in prekaljena klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

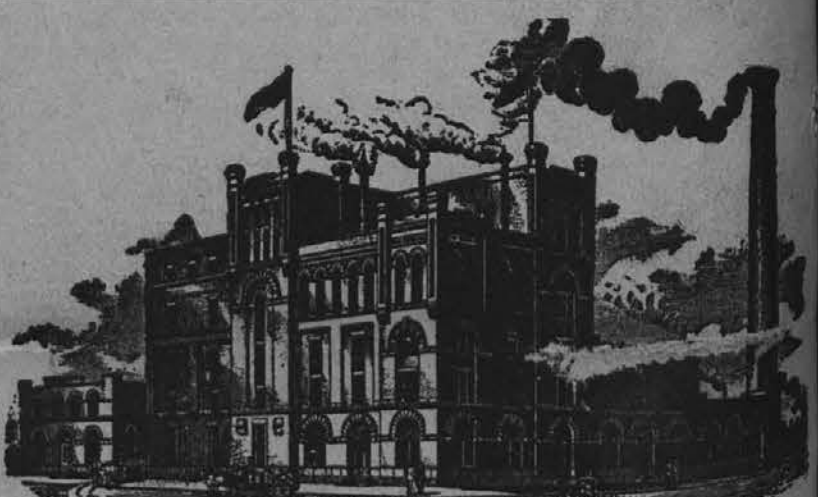
Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00
Domace Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts., Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago telefon 4313.

Northwestern telefon 418

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglase v Amer. Slovencu.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.